

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Εβδομηκοστό Πρώτο

Γεωπολιτικό Σκάκι: Το Βατικανό, ο Κομμουνισμός και η Αναζήτηση της Παγκόσμιας Κυριαρχίας

Jeff Pippenger
2024-04-01

Το βιβλίο *The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West* γράφτηκε από τον Malachi Martin και πρωτοδημοσιεύθηκε το 1990. Ο Martin εξετάζει τον ρόλο του Πάπα Ιωάννη Παύλου Β΄ ως μετασχηματιστικής μορφής στην παγκόσμια πολιτική και διπλωματία κατά το δεύτερο ήμισυ του 20ού αιώνα. Συζητεί τον ρόλο του Πάπα στην κατάρρευση του Κομμουνισμού στην Ανατολική Ευρώπη. Το βιβλίο παρουσιάζει μια καθολική οπτική των δυναμικών που επέφεραν την εκπλήρωση του εδαφίου σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, κατά τον καιρό του τέλους, το 1989.

Ο Martin αναλύει τις εσωτερικές δυναμικές της Σοβιετικής Ένωσης υπό την ηγεσία του Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, εστιάζοντας ιδιαίτερος στις πολιτικές του Γκορμπατσόφ της «γκλάσνοστ» (διαφάνεια) και της «περεστρόικα» (αναδιάρθρωση). Εξετάζει τις προκλήσεις που αντιμετώπιζε η Σοβιετική Ένωση και τις προσπάθειες του Γκορμπατσόφ να μεταρρυθμίσει το κομμουνιστικό σύστημα. Διερευνά τις γεωπολιτικές εντάσεις και τους αγώνες ισχύος μεταξύ της Σοβιετικής Ένωσης (του βασιλέως του νότου — του δράκοντος), της Καθολικής Εκκλησίας (του βασιλέως του βορρά — του θηρίου) και εκείνου που αποκαλεί καπιταλιστική Δύση (του στρατού-αντιπροσώπου του βασιλέως του βορρά — του ψευδοπροφήτη). Εξετάζει τις ιδεολογικές συγκρούσεις, την κατασκοπεία και τις μυστικές επιχειρήσεις που χαρακτήρισαν την εποχή του Ψυχρού Πολέμου και αναλύει τις προσπάθειες διαφόρων παραγόντων να διαμορφώσουν το μέλλον του κόσμου.

Ο Martin υπογραμμίζει τη σημασία του Καθολικισμού ως δύναμης στην παγκόσμια πολιτική και διπλωματία. Υποστηρίζει ότι η Καθολική Εκκλησία, υπό την ηγεσία του Πάπα Ιωάννη Παύλου Β΄, διαδραμάτισε καίριο ρόλο στη διαμόρφωση της πορείας της ιστορίας κατά την περίοδο αυτή και στην επιρροή της έκβασης του Ψυχρού Πολέμου. Τοποθετεί την επιρροή του Ιωάννη Παύλου στο πλαίσιο των Μαριανών εμφανίσεων στη Φάτιμα της Πορτογαλίας και επισημαίνει την επίδραση της Φάτιμα επί των παγκόσμιων γεγονότων και τον ρόλο της Καθολικής Εκκλησίας στη διαμόρφωση της πορείας της ιστορίας. Ο Martin υπονοεί ότι τα γεγονότα στη Φάτιμα έχουν σημαντικές προφητικές και γεωπολιτικές προεκτάσεις, ιδίως στο πλαίσιο της εποχής του Ψυχρού Πολέμου.

Ο Martin εξετάζει τα τρία μυστικά της Φάτιμα, τα οποία φέρονται ότι αποκαλύφθηκαν από την Παρθένο Μαρία σε τρία νεαρά ποιμενόπουλα στη Φάτιμα το 1917. Υποστηρίζει ότι το τρίτο μυστικό, το οποίο αρχικώς τηρήθηκε απόρρητο από το Βατικανό και αποκαλύφθηκε μόνον το

2000, περιείχε αποκαλυπτικές προειδοποιήσεις σχετικά με το μέλλον της Καθολικής Εκκλησίας και του κόσμου. Ο Martin υποστηρίζει ότι τα γεγονότα στη Φάτιμα, συμπεριλαμβανομένων των εμφανίσεων και των μηνυμάτων που μετέδωσε η Παρθένος Μαρία, είχαν σημαντικές συνέπειες για την παγκόσμια πολιτική και για τον αγώνα μεταξύ κομμουνισμού και καπιταλισμού κατά την εποχή του Ψυχρού Πολέμου.

Ο Μάρτιν υπογραμμίζει τον ρόλο του Πάπα Ιωάννη Παύλου Β΄ ως καίριας μορφής στην εκπλήρωση των προφητειών της Φάτιμα. Υποστηρίζει ότι ο Ιωάννης Παύλος Β΄ θεωρούσε τον εαυτό του ως τον «επίσκοπο ντυμένο στα λευκά» που μνημονεύεται στο τρίτο μυστικό της Φάτιμα και ότι αντίλαμβανόταν την παποσύνη του ως αποστολή για την αντιμετώπιση των δυνάμεων του κακού και την προώθηση της πνευματικής ανανέωσης εντός της Καθολικής Εκκλησίας και της κοινωνίας ευρύτερα.

Ο Μάρτιν υποστηρίζει ότι τα μηνύματα της Φάτιμα τόνιζαν τη σημασία του πνευματικού πολέμου και την ανάγκη η Καθολική Εκκλησία να αντιμετωπίσει τις δυνάμεις του κακού, τόσο εντός όσο και εκτός της Εκκλησίας. Ισχυρίζεται ότι τα γεγονότα στη Φάτιμα παρείχαν ένα πνευματικό και ηθικό πλαίσιο για την κατανόηση και την αντιμετώπιση των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα στον σύγχρονο κόσμο. Τα μηνύματα της Φάτιμα αντιπροσωπεύουν το σατανικό μήνυμα που προδιαθέτει τον Καθολικισμό να δεχθεί τον Σατανά ως Χριστό, όταν αυτός «υποδύεται» τον Χριστό κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

«Ο Σατανάς θα επιτελέσει θαύματα για να εξαπατήσει εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη. Ο πνευματισμός θα επιτελέσει το έργο του, προκαλώντας την προσωποποίηση των νεκρών. Εκείνα τα θρησκευτικά σώματα που αρνούνται να ακούσουν τα προειδοποιητικά μηνύματα του Θεού θα περιπέσουν σε ισχυρή πλάνη και θα ενωθούν με την πολιτική εξουσία για να διώξουν τους αγίους. Οι Προτεσταντικές εκκλησίες θα ενωθούν με την παπική εξουσία για να διώξουν τον λαό του Θεού που τηρεί τις εντολές. Αυτή είναι εκείνη η δύναμη η οποία αποτελεί το μεγάλο σύστημα διωγμού, που θα ασκήσει πνευματική τυραννία επάνω στις συνειδήσεις των ανθρώπων.»

«“Είχε δύο κέρατα όμοια με αρνίου, και ελάλει ως δράκων.” Ενώ οι άνθρωποι ομολογούν ότι είναι ακόλουθοι του Αμνού του Θεού, εμποτίζονται με το πνεύμα του δράκοντος. Ομολογούν ότι είναι πράοι και ταπεινοί, αλλά ομιλούν και νομοθετούν με το πνεύμα του Σατανά, δείχνοντας με τις πράξεις τους ότι είναι το αντίθετο από εκείνο που ομολογούν πως είναι. Αυτή η αρνιοειδής εξουσία ενώνεται με τον δράκοντα για να πολεμήσει εναντίον εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και έχουν τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού. Και ο Σατανάς ενώνεται με τους Προτεστάντες και τους Παπικούς, ενεργώντας από κοινού μαζί τους ως ο θεός του κόσμου τούτου, υπαγορεύοντας στους ανθρώπους σαν να ήταν υπήκοοι της βασιλείας του, ώστε να τους μεταχειρίζεται και να τους κυβερνά και να τους ελέγχει όπως αυτός επιθυμεί.»

«Εάν οι άνθρωποι δεν συμφωνήσουν να καταπατήσουν τις εντολές του Θεού, αποκαλύπτεται το πνεύμα του δράκοντος. Φυλακίζονται, οδηγούνται ενώπιον συμβουλίων και τους επιβάλλονται πρόστιμα. “Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς

χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν” [Αποκάλυψη 13:16].
“Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῆ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ ἵνα ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν” [εδάφιο 15]. Ἐτσι ὁ Σατανᾶς σφετερίζεται τα προνόμια τοῦ Ἰεχωβά. Ὁ ἄνθρωπος τῆς αμαρτίας κάθεται στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ, διακηρύσσοντας τὸν εαυτὸ τοῦ ὅτι εἶναι Θεὸς καὶ ενεργώντας υπεράνω τοῦ Θεοῦ». Manuscript Releases, τόμος 14, 162.

Ὁ Ἀντίχριστος εἶναι σύμβολο τόσο τοῦ πάπα τῆς Ρώμης ὅσο καὶ τοῦ Σατανᾶ, διότι ὁ πάπας τῆς Ρώμης εἶναι ὁ ἐπίγειος ἀντιπρόσωπος τοῦ Σατανᾶ. «Ἐτσι ὁ Σατανᾶς σφετερίζεται τα προνόμια τοῦ Ἰεχωβά. Ὁ ἄνθρωπος τῆς αμαρτίας κάθεται στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύσσοντας τὸν εαυτὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ενεργώντας υπεράνω τοῦ Θεοῦ». Ὁ Σατανᾶς προτίθεται, ὅταν ἀναλάβει τὸν ἐλεγχό, νὰ ἐλέγξει τὸν κόσμο σε τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ υπαγορεύει «στους ἀνθρώπους ὡς ἐάν ἦσαν υπῆκοοι τῆς βασιλείας τοῦ, ὥστε νὰ τυγχάνουν μεταχειρίσεως καὶ διακυβερνήσεως καὶ ἐλέγχου ὅπως αὐτὸς ευαρεστεῖται». Προκειμένου νὰ ἔχει ἓναν θρησκευτικὸ θρόνο ἀπὸ τὸν ὁποῖο νὰ κυβερνᾷ, δημιούργησε τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ προκειμένου νὰ ἔχει ἓναν πολιτικὸ θρόνο ἀπὸ τὸν ὁποῖο νὰ κυβερνᾷ, δημιούργησε τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη.

«Αὐτὸς ὁ συμβιβασμὸς μεταξὺ παγανισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ κατέληξε στὴν ἀνάπτυξη “τοῦ ἀνθρώπου τῆς αμαρτίας”, ὁ ὁποῖος προειπώθηκε στὴν προφητεία ὅτι ἀντιτίθεται καὶ υψώνει τὸν εαυτὸ τοῦ υπεράνω τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνο τὸ γιγάντιο σύστημα ψευδοῦς θρησκείας εἶναι ἀριστούργημα τῆς δυνάμει τοῦ Σατανᾶ—μνημεῖο τῶν προσπαθειῶν τοῦ νὰ καθίσει ὁ ἴδιος ἐπάνω στὸν θρόνο, ὥστε νὰ κυβερνᾷ τὴ γῆ σύμφωνα με τὸ θέλημά τοῦ». The Great Controversy, 50.

Τὸ θαῦμα τῆς Φάτιμα, καὶ ἡ σατανικὴ τοῦ προφητεία, εἶναι αὐτὸ που ὁ Σατανᾶς ἔχει χρησιμοποιήσει γιὰ νὰ προετοιμάσει ἓνα προφητικὸ σκηνικὸ που ἐπιτρέπει στὸν Καθολικισμό νὰ παραδώσει ταχέως τὴν ἐκκλησία τοῦ στὸν ἐλεγχό τοῦ, ὅταν αὐτὸς ἐμφανισθεῖ καὶ υποδυθεῖ τὸν Χριστό. Ἡ υποδύσή τοῦ ὡς Χριστοῦ ἀρχίζει με τὸν ἐπικείμενο νόμο τῆς Κυριακῆς, ὁ ὁποῖος παριστάνεται στὸ ἐδάφιο δεκαῆξι, στὸ ἐδάφιο εἴκοσι δύο, στὸ ἐδάφιο τριάντα ἓνα καὶ στὸ ἐδάφιο σαράντα ἓνα τοῦ ἐνδεκάτου κεφαλαίου τοῦ Δανιήλ.

«Με τὸ διάταγμα που θὰ ἐπιβάλλει τὸν θεσμό τοῦ Παπισμοῦ κατὰ παράβαση τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, τὸ ἔθνος μας θὰ ἀποκοπεί πλήρως ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη. Ὅταν ὁ Προτεσταντισμὸς ἐκτείνει τὸ χέρι τοῦ διαμέσου τοῦ χάσματος γιὰ νὰ πιάσει τὸ χέρι τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς ἐξουσίας, ὅταν ἀπλωθεῖ πάνω ἀπὸ τὴν ἄβυσσο γιὰ νὰ σφίξει τὰ χέρια με τὸν Πνευματισμὸ, ὅταν, ὑπὸ τὴν ἐπιρροή αὐτῆς τῆς τριπλῆς ἐνώσεως, ἡ χώρα μας ἀποκηρύξει κάθε ἀρχὴ τοῦ Συντάγματός τῆς ὡς προτεσταντικὴ καὶ δημοκρατικὴ κυβέρνησι καὶ προβλέψει μέτρα γιὰ τὴ διάδοση παπικῶν ψευδῶν καὶ πλανῶν, τότε θὰ γνωρίζουμε ὅτι ἔχει ἔλθει ὁ καιρὸς γιὰ τὴ θαυμαστὴ ἐνέργεια τοῦ Σατανᾶ καὶ ὅτι τὸ τέλος εἶναι πλησίον». Testimonies, τόμος 5, 451.

Κατὰ τὸν κυριακάτικο νόμο στις Ἡνωμένες Πολιτείες, «ἦλθε ὁ καιρὸς γιὰ τὴ θαυμαστὴ ἐνέργεια τοῦ Σατανᾶ». Στὸ δέκατο τρίτο κεφάλαιο τῆς Ἀποκάλυψης, ἐδάφιο ἑνδεκά, οἱ Ἡνωμένες Πολιτείες «λαλοῦν» ὡς δράκων, καὶ ἔπειτα στὸ ἐδάφιο δεκατρία, τὸ ὁποῖο ἀπλῶς προσδιορίζει τι συμβαίνει ὅταν οἱ Ἡνωμένες Πολιτείες «λαλοῦν», με τὴ θέσπιση τοῦ κυριακάτικου νόμου, ὁ Σατανᾶς ἐμφανίζεται νὰ κατακαλεῖ πυρ ἀπὸ τὸν οὐρανό.

«Δούλοι του Θεού, με τὰ πρόσωπά τους φωτισμένα και λάμποντα ἀπὸ ἀγία ἀφιέρωση, θὰ σπεύδουν ἀπὸ τόπο σὲ τόπο γιὰ νὰ διακηρύξουν τὸ μήνυμα ἀπὸ τὸν οὐρανό. Μὲ χιλιάδες φωνές, σὲ ὅλη τὴ γῆ, θὰ δοθεῖ ἡ προειδοποίηση. Θὰ γίνουν θαύματα, οἱ ἄρρωστοι θὰ θεραπευθοῦν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα θὰ συνοδεύουν τοὺς πιστοὺς. Ὁ Σατανᾶς ἐπίσης ἐργάζεται, μὲ ψευδῆ τέρατα, φθάνοντας ἀκόμη καὶ νὰ καταβάξῃ φωτιὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Ἀποκάλυψις 13:13. Ἔτσι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς θὰ ὀδηγηθοῦν νὰ λάβουν τὴ θέση τους.» The Great Controversy, 611, 612.

Τα μηνύματα της Φάτιμα επιβεβαιώθηκαν ἀπὸ ἓνα θαῦμα, τὸ ὁποῖο μαρτυρήθηκε ἀκόμη και ἀπὸ τις αθεϊστικὲς κυβερνητικὲς εφημερίδες που παρευρέθηκαν στο γεγονός, προκειμένου νὰ διαψεύσουν τοὺς ισχυρισμούς που εἶχαν διατυπωθεῖ σχετικά με τὴν ἀποκαλούμενη Παρθένο Μαρία, ἡ ὁποία ἐπισκεπτόταν τὰ τρία παιδιὰ τῆς δέκατῃ τρίτῃ ἡμέρα κάθε μήνα, ἀπὸ τὸν Μάιο ἕως τὸ θαῦμα τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1917. Κάθε αθεϊστικὸς εἰδησεογραφικὸς ὀργανισμὸς που βρισκόταν στη Φάτιμα κατὰ τὸν χρόνο τοῦ θαύματος ἐπιβεβαίωσε τὸ γεγονός. Ἦταν ἓνα γνήσιο θαῦμα (τοῦ Σατανά).

Ὅπως ἐπισήμανε ὁ Malachi Martin στο βιβλίο του, ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος καθοδηγεῖτο ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσή του στη Μαρία τῆς Φάτιμα. Ἡ μυστικὴ προφητεία τῆς Φάτιμα, ἡ ὁποία δὲν ἀποκαλύφθηκε παρά μόνον τὸ ἔτος 2000, ἦταν βεβαίως μὴ σατανικὴ προφητεία· ὁμοίως, κατὰ τις ἐσχατὲς ἡμέρες, ὁ Ἰησοῦς ἐπαναλαμβάνει τὶς πρώτες ἡμέρες. Τὸ ἀρχαιότερο βιβλίο τῆς Βίβλου, τὸ πρῶτο βιβλίο που ἔγραψε ὁ Μωυσῆς, εἶναι τὸ βιβλίο τοῦ Ἰώβ, καὶ προσδιορίζει ὅτι ὁ Ἰώβ, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσωπεύει τὶς ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, διότι ὅλες οἱ προφητείες ἐκπληρώνονται τελειότατα κατὰ τὶς ἐσχατὲς ἡμέρες. Ὁ Σατανᾶς, στὴν ἱστορία τοῦ Ἰώβ, λαμβάνει τὴν ἀδεια νὰ ἐπιφέρει θάνατο καὶ καταστροφὴ ἐπάνω στὸν Ἰώβ, με σκοπὸ νὰ δοκιμάσει τὸν Ἰώβ. Τα θαύματα που ἐπιτρέπεται στὸν Σατανά νὰ πραγματοποιήσῃ κατὰ τὶς ἐσχατὲς ἡμέρες εἶναι γνήσια θαύματα. Εἶναι σατανικά θαύματα, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἔχει ἐπιτρέψει στὸν Σατανά νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν κορυφαία του πράξη, γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ἐπέτρεψε στὸν Σατανά νὰ δοκιμάσει τὸν Ἰώβ.

Πολλοὶ ἐπιχειροῦν νὰ ἐξηγήσουν τὶς πνευματικὲς ἐκδηλώσεις, ἀποδίδοντάς τες ἐξ ὀλοκλήρου σὲ ἀπάτη καὶ ταχυδακτυλουργία ἐκ μέρους τοῦ μέντιουμ. Ἀλλ' ἐνῶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπάτης ἔχουν συχνὰ παρουσιασθεῖ ὡς γνήσιες ἐκδηλώσεις, ὑπῆρξαν ἐπίσης καὶ ἐκδηλῆς ἐπιδείξεις ὑπερφυσικῆς δυνάμεως. Οἱ μυστηριώδεις κρότοι με τοὺς ὁποῖους ἄρχισε ὁ σύγχρονος πνευματισμὸς δὲν ἦταν ἀποτέλεσμα ἀνθρώπινης ἀπάτης ἢ πανουργίας, ἀλλὰ τὸ ἄμεσο ἔργο πονηρῶν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἐτσι εἰσήγαγαν μὴ ἀπὸ τὶς πλέον ἐπιτυχεῖς ψυχοφθόρες πλάνες. Πολλοὶ θὰ παγιδευθοῦν διὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ὁ πνευματισμὸς εἶναι ἀπλῶς ἀνθρώπινη ἀπάτη· ὅταν βρεθοῦν πρόσωπο με πρόσωπο με ἐκδηλώσεις τὶς ὁποῖες δὲν θὰ μποροῦν παρά νὰ θεωρήσουν ὑπερφυσικὲς, θὰ ἐξαπατηθοῦν καὶ θὰ ὀδηγηθοῦν νὰ τὶς δεχθοῦν ὡς τὴ μεγάλη δυνάμη τοῦ Θεοῦ.

«Τὰ πρόσωπα αὐτὰ παραβλέπουν τὴ μαρτυρία τῶν Γραφῶν σχετικά με τὰ θαυμαστά ἔργα που ἐπιτέλεσε ὁ Σατανᾶς καὶ οἱ πράκτορές του. Με σατανικὴ βοήθεια κατέστη δυνατό στους μάγους τοῦ Φαραώ νὰ παραχαράξουν τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ ὅτι πρὶν ἀπὸ τὴ δευτέρα παρουσία τοῦ Χριστοῦ θὰ υπάρξουν παρόμοιες ἐκδηλώσεις σατανικῆς δυνάμεως. Τὴν ἔλευση τοῦ Κυρίου πρόκειται νὰ προηγηθεῖ “ἡ ἐνέργεια τοῦ Σατανά με κάθε δυνάμη καὶ σημεῖα καὶ τέρατα ψεύδους, καὶ με κάθε ἀπάτη τῆς ἀδικίας”. 2 Θεσσαλονικεῖς 2:9,10. Καὶ ὁ

απόστολος Ιωάννης, περιγράφοντας τη θαυματουργική δύναμη που θα εκδηλωθεί κατά τις έσχατες ημέρες, δηλώνει: “Και ποιεί μεγάλα σημεία, ώστε και πυρ ποιεί να καταβαίνει εκ του ουρανού εις την γην ενώπιον των ανθρώπων, και πλανά τους κατοικούντας επί της γης δια τα σημεία, τα οποία εδόθη εις αυτόν να κάμη”. Αποκάλυψις 13:13, 14. Εδώ δεν προλέγονται απλές απάτες. Οι άνθρωποι εξαπατώνται από τα θαύματα που οι πράκτορες του Σατανά έχουν δύναμη να επιτελούν, όχι από εκείνα που προσποιούνται ότι επιτελούν». The Great Controversy, 553.

Τα μηνύματα της Φατίμα στο βιβλίο του Malachi Martin παρουσιάζονται ως η προφητική δομή του Καθολικισμού κατά τις έσχατες ημέρες, σε σχέση με έναν εσωτερικό αγώνα εντός της Εκκλησίας, ο οποίος μπορεί να παρασταθεί είτε ως ο καλός πάπας έναντι του κακού πάπα, είτε ως ο συντηρητικός πάπας έναντι του φιλελεύθερου πάπα. Ο συντηρητικός, και σύμφωνα με την ανάγνωση του Martin για το θαύμα, ο καλός πάπας, θεμελιώνει την κατανόησή του στην Πρώτη Σύνοδο του Βατικανού, γνωστή επίσης ως Βατικανό Ι, η οποία έλαβε χώρα από τις 8 Δεκεμβρίου 1869 έως τις 20 Ιουλίου 1870, συγκληθείσα από τον Πάπα Πίο Θ΄ και επικεντρωμένη πρωτίστως στον καθορισμό του δόγματος του παπικού αλαθήτου και στην αντιμετώπιση διαφόρων θεολογικών και δογματικών ζητημάτων που αντιμετώπιζε τότε η Καθολική Εκκλησία. Η Δεύτερη Σύνοδος του Βατικανού, κοινώς γνωστή ως Βατικανό ΙΙ, πραγματοποιήθηκε πολύ αργότερα, από τις 11 Οκτωβρίου 1962 έως τις 8 Δεκεμβρίου 1965. Συγκλήθηκε από τον Πάπα Ιωάννη ΚΓ΄ και συνεχίστηκε από τον Πάπα Παύλο ΣΤ΄ μετά τον θάνατο του Ιωάννη ΚΓ΄.

Οι έσχατες ημέρες του Καθολικισμού, όπως το εξέφρασε ο Martin, προσδιορίζουν την πάλη μεταξύ του αλαθήτου και της πρωτοκαθεδρίας της εκκλησίας της Ρώμης, όπως διατυπώθηκαν στην Α΄ Βατικανή Σύνοδο, αφ΄ ενός, και του φιλελευθερισμού που προβάλλεται σήμερα από τον Φραγκίσκο, τον «woke-πάπα», και εκπροσωπείται στα κείμενα της Β΄ Βατικανής Συνόδου, αφ΄ ετέρου. Ο Martin υποστηρίζει ότι, εν μέσω της διαμάχης για αυτές τις δύο προσεγγίσεις ως προς τον έλεγχο της εκκλησίας, ξεσπά ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος, και ο Ιησούς επιστρέφει, κατέρχεται στη γη, θέτει την ευλογία του επί του καλού πάπα και αναλαμβάνει τον θρόνο της Καθολικής Εκκλησίας.

Στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε του Δανιήλ ένδεκα, η ιστορία που προηγείται αμέσως του νόμου της Κυριακής του εδαφίου δεκαέξι περιγράφει την τρίτη και τελική μάχη των πολέμων δι΄ αντιπροσώπων. Είναι η μάχη που ακολουθεί τη νίκη του Πούτιν στα εδάφια ένδεκα και δώδεκα, αλλά στο μέσον αυτών των τριών εδαφίων, το εδάφιο δεκατέσσερα προσδιορίζει τότε ο Καθολικισμός εισέρχεται στην ιστορία των εσχάτων ημερών.

Σύμφωνα με τον Ησαΐα, η πόρνη της Ρώμης λησμονείται κατά τη διάρκεια της συμβολικής εβδομηκονταετούς βασιλείας του έκτου βασιλείου της βιβλικής προφητείας. Την πρώτη φορά που ο παπισμός ενθρονίστηκε επί της γης, το ορόσημο που προηγήθηκε της ενθρονίσεώς του ήταν το διάταγμα του Ιουστινιανού το 533.

Η ιστορία που περιβάλλει το διάταγμα του Ιουστινιανού καταδεικνύει ότι ο Ιουστινιανός επιδίωξε να εδραιώσει τον έλεγχό του επί του βασιλείου του, θέτοντας τέρμα στη θρησκευτική διαμάχη που προκαλούσε αναταραχή στο βασίλειο. Η διαμάχη αυτή ήταν αν η εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως στην ανατολή ή η εκκλησία της Ρώμης στη δύση ήταν η κεφαλή της

λεγόμενης χριστιανικής εκκλησίας. Στο εδάφιο δεκατρία, ο τελευταίος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών θα βρεθεί αντιμέτωπος με μία αντιπαράθεση που θα τον εξαναγκάσει να παραλληλίσει την ιστορία του Ιουστινιανού και να διακηρύξει ότι η Καθολική εκκλησία είναι η κεφαλή των εκκλησιών και ο διορθωτής των αιρετικών, προκειμένου να εξασφαλίσει την αναγκαία πολιτική υποστήριξη για να εδραιώσει την εξουσία του.

Δεν πρέπει να αποθέτουμε καμία εμπιστοσύνη στις σατανικές προρρήσεις της Φατίμα, αλλά οφείλουμε να διακρίνουμε ό,τι αποκαλύπτεται στον Λόγο του Θεού. Στις αρχές του εικοστού αιώνα, αμφότερα τα κέρατα του θηρίου της γης εισήλθαν στην τρίτη τους γενεά, η οποία είναι η γενεά του συμβιβασμού. Το Ρεπουμπλικανικό κέρασ παρέδωσε το χρηματοπιστωτικό του σύστημα στους τραπεζίτες του κόσμου, οι οποίοι ανιχνεύουν την καταγωγή τους μέχρι τον οίκο της Ερυθράς Ασπίδος, τους Ρότσιλντ, και τη μυστηριώδη σύνδεσή του με τους Ιλλουμινάτι, τη Μασονία, τις μυστικές εταιρείες και το τάγμα των Ιησουιτών. Η αδελφή Ουάιτ προειδοποιεί ευθέως για αυτές τις οντότητες. Κατά την ίδια χρονική περίοδο, ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός, ως το Προτεσταντικό κέρασ, παρέδωσε τα εκπαιδευτικά και θρησκευτικά του ιδρύματα στη διακυβέρνηση του κόσμου.

Κατά ακριβώς εκείνη τη χρονική περίοδο, ο σύγχρονος βασιλεύς του νότου αρχίζει την ιστορία του με τη Ρωσική Επανάσταση, και ο σύγχρονος βασιλεύς του βορρά αρχίζει την ιστορία του με το θαύμα της Φατίμα. Όπως τονίζει ο Μαλάκι Μάρτιν στο βιβλίο του, πέρα από την εσωτερική πάλη μεταξύ του καλού και του κακού πάπα, τα μηνύματα της Φατίμα προσδιόριζαν τον αγώνα του Καθολικισμού εναντίον της αθεΐας γενικώς, αλλά ειδικότερα εναντίον της αθεΐας της Ρωσίας. Το μυστικό επί του οποίου ο πάπας το 1917 έπρεπε να ενεργήσει περιείχε την (σατανική) υπόσχεση ότι, εάν ο πάπας συγκαλούσε κονκλάβιο και αφιέρωνε τη Ρωσία στην Παρθένο Μαρία, τότε δεν θα υπήρχε δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος. Προσδιόριζε επίσης ότι, εάν ο πάπας αρνείτο, η Ρωσία θα διέδιδε τη φιλοσοφία της πανταχού και θα υπήρχε τότε ένας ακόμη παγκόσμιος πόλεμος.

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος περιέλαβε τον πόλεμο του Καθολικισμού εναντίον του Κομμουνισμού της Ρωσίας. Ο στρατός δι' αντιπροσώπου του Καθολικισμού σε εκείνον τον πόλεμο ήταν η ναζιστική Γερμανία. Ο παπισμός πάντοτε χρησιμοποιεί στρατούς δι' αντιπροσώπου. Το 1933 η Καθολική Εκκλησία, μέσω του έργου του Καρδινάλιου Πατσέλλι, υπέγραψε κονκορδάτο με τον Αδόλφο Χίτλερ, το οποίο επέτρεψε στον Χίτλερ να αναλάβει τον έλεγχο της Γερμανίας, και κατά την ίδια τη μαρτυρία του Χίτλερ, εκείνη η συμφωνία (κονκορδάτο) ήταν εκείνη που του επέτρεψε να επιλύσει το εβραϊκό ζήτημα. Οι Ναζί ήταν ο στρατός δι' αντιπροσώπου του παπισμού εναντίον της αθεϊστικής Ρωσίας στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, και στη δεύτερη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπου, η οποία τώρα πραγματοποιείται στην Ουκρανία, αυτό διεξάγεται από έναν άλλον ναζιστικό στρατό δι' αντιπροσώπου.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Μέσω δύο μεγάλων πλανών, της αθανασίας της ψυχής και της ιερότητας της Κυριακής, ο Σατανάς θα υποβάλει τους ανθρώπους στις απάτες του. Ενώ η πρώτη θέτει το θεμέλιο του πνευματισμού, η δεύτερη δημιουργεί δεσμό συμπάθειας με τη Ρώμη. Οι Προτεστάντες των Ηνωμένων Πολιτειών θα είναι οι πρώτοι που θα εκτείνουν τα χέρια τους πέρα από το χάσμα

για να πιάσουν το χέρι του πνευματισμού· θα απλώσουν τα χέρια τους πάνω από την άβυσσο για να σφίξουν τα χέρια με τη ρωμαϊκή εξουσία· και υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα αυτή θα ακολουθήσει τα ίχνη της Ρώμης, καταπατώντας τα δικαιώματα της συνείδησης.»

«Καθώς ο πνευματισμός μιμείται ολοένα στενότερα τον κατ' όνομα Χριστιανισμό της εποχής, αποκτά μεγαλύτερη δύναμη να εξαπατά και να παγιδεύει. Ο ίδιος ο Σατανάς μεταστρέφεται, σύμφωνα με τη σύγχρονη τάξη των πραγμάτων. Θα εμφανιστεί με τον χαρακτήρα αγγέλου φωτός. Μέσω της δράσεως του πνευματισμού θα επιτελεστούν θαύματα, οι ασθενείς θα θεραπευθούν, και πολλά αναμφισβήτητα τέρατα θα πραγματοποιηθούν. Και καθώς τα πνεύματα θα ομολογούν πίστη στην Αγία Γραφή και θα εκδηλώνουν σεβασμό προς τους θεσμούς της εκκλησίας, το έργο τους θα γίνει δεκτό ως εκδήλωση θείας δυνάμεως.»

«Η γραμμή της διακρίσεως μεταξύ των κατ' ομολογίαν Χριστιανών και των ασεβών είναι τώρα μόλις διακριτή. Τα μέλη της εκκλησίας αγαπούν εκείνο που αγαπά ο κόσμος και είναι έτοιμα να ενωθούν με αυτόν, και ο Σατανάς αποφασίζει να τους ενώσει σε ένα σώμα και έτσι να ενισχύσει την υπόθεσή του, παρασύροντας όλους στις τάξεις του πνευματισμού. Οι Παπικοί, οι οποίοι καυχώνται για τα θαύματα ως βέβαιο σημείο της αληθινής εκκλησίας, θα εξαπατηθούν εύκολα από αυτήν τη θαυματουργό δύναμη· και οι Προτεστάντες, έχοντας απορρίψει την ασπίδα της αληθείας, θα πλανηθούν επίσης. Παπικοί, Προτεστάντες και κοσμικοί θα δεχθούν εξίσου τη μορφή της ευσεβείας χωρίς τη δύναμή της, και θα δουν σε αυτήν την ένωση ένα μεγάλο κίνημα για τη μεταστροφή του κόσμου και για την εισαγωγή της από μακρού αναμενόμενης χιλιετηρίδας.»

«Μέσω του πνευματισμού, ο Σατανάς εμφανίζεται ως ευεργέτης του ανθρώπινου γένους, θεραπεύοντας τις ασθένειες του λαού και διακηρύσσοντας ότι παρουσιάζει ένα νέο και υψηλότερο σύστημα θρησκευτικής πίστεως· αλλά, ταυτόχρονα, ενεργεί ως καταστροφέας. Οι πειρασμοί του οδηγούν πλήθη στην απώλεια. Η ακολασία εκθρονίζει τη λογική· ακολουθούν η σαρκική ασυδοσία, η έριδα και η αιματοχυσία. Ο Σατανάς χαίρεται στον πόλεμο, διότι αυτός διεγείρει τα χειρότερα πάθη της ψυχής και κατόπιν παρασύρει στην αιωνιότητα τα θύματά του, βυθισμένα στην κακία και στο αίμα. Σκοπός του είναι να υποκινεί τα έθνη σε πόλεμο το ένα εναντίον του άλλου, διότι έτσι μπορεί να αποσπά τους νούς των ανθρώπων από το έργο της προετοιμασίας, ώστε να σταθούν κατά την ημέρα του Θεού.»

«Ο Σατανάς εργάζεται και μέσω των στοιχείων της φύσεως, για να συνάξει και αυτός τη δική του συγκομιδή από ψυχές απροετοίμαστες. Έχει μελετήσει τα μυστικά των εργαστηρίων της φύσεως και χρησιμοποιεί όλη τη δύναμή του για να ελέγχει τα στοιχεία, όσο του το επιτρέπει ο Θεός. Όταν του επιτρέπεται να πλήξει τον Ιώβ, πόσο γρήγορα αφανίσθηκαν ποιμνία και αγέλες, υπηρέτες, οικίες, τέκνα, καθώς η μία συμφορά διαδεχόταν την άλλη μέσα σε μια στιγμή. Ο Θεός είναι Εκείνος που προφυλάσσει τα πλάσματά Του και τα περιφράσσει από τη δύναμη του εξολοθρευτή. Αλλά ο χριστιανικός κόσμος έχει δείξει περιφρόνηση προς τον νόμο του Ιεχωβά· και ο Κύριος θα πράξει ακριβώς εκείνο που έχει δηλώσει ότι θα πράξει—θα αποσύρει τις ευλογίες Του από τη γη και θα αφαιρέσει την προστατευτική Του μέριμνα από εκείνους που επαναστατούν κατά του νόμου Του και της διδασκαλίας Του και εξαναγκάζουν και άλλους να πράττουν το ίδιο. Ο Σατανάς έχει εξουσία επάνω σε όλους εκείνους τους οποίους ο

Θεός δεν φυλάσσει ιδιαιτέρως. Θα ευνοήσει και θα ευοδώσει μερικούς, για να προωθήσει τα δικά του σχέδια, και θα επιφέρει συμφορά επάνω σε άλλους και θα οδηγήσει τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι είναι ο Θεός εκείνος που τους πλήττει». Η Μεγάλη Διαμάχη, 588, 589.